

Sacramentsdag 14 juni 2020

— decanaat Poperinge

Als aperitief: Licht dat ons aanstoot (ZJ 825)

https://www.youtube.com/watch?v=vCKT_Q_KQ-M

(dochter Trijntje zingt een lied van haar vader...)

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Inleiding

Eindelijk mogen we weer Eucharistie vieren ! Het is lang geleden.
Je weet pas wat je mist, als het er niet meer is ...

Net op deze tweede zondag na Pinksteren vieren we het feest van het Heilig Sacrament, een feest dat via het bisdom Luik de gehele christelijke wereld heeft veroverd en dat zelfs een tijd de andere hoogfeesten naar de kroon kon steken. Laten we in deze viering meer dan anders beseffen wat een zegen het is de levende Heer te ontmoeten in een stukje brood en een beker wijn. Hier aan deze tafel gebeurt het sacrament: raakt de hemel de aarde en mogen we God ontmoeten in het wonder van het breken en delen.

Vroeger was het de gelegenheid om een processie te houden ...
Geen processie vandaag, of toch, want we brengen eerbiedig het nieuwe
Paaslicht binnen dat we voor de eerste keer zien en waar we zo naar hebben
uitgekeken. Het is dat kleine, broze vlammetje dat alle duisternis verdrijft.

Moment van vergeving:

God, U hebben we mogen leren kennen als een liefhebbende, barmhartige Vader.
Op een dag als vandaag willen wij u als vader eren en danken.
Ontferm U over ons, al uw mensenkinderen.

Christus, in U hebben mensen het Licht van de wereld gezien.
Kom in ons midden, vuur ons aan,
maak ons enthousiast in plaats van angstig en onzeker.
Christus, ontferm U over ons.

God, ondanks de lente was het nog nooit zo duister rondom ons.
Wakker het vuur en het licht van de hoop in ons aan dat licht
sterker is dan alle duisternis, dat leven sterker is dan de dood.
Heer, ontferm U over ons.

God van leven en licht,
ontsteek uw licht in ons hart.
Dat alle wanhoop daarbij verbleekt,
dat niets ons nog angst aanjaagt of moedeloos maakt.
Schenk ons uw kracht, vervul ons van uw liefde
die reikt tot over de grenzen van de dood.
Dat vragen wij U in naam van Jezus, de Verrezene,
die door U uit de doden is opgewekt, als eerste van allen. Amen.

Lofzang: Laudato si o mi Signore

https://www.youtube.com/watch?v=bHR2i_LcWqI

Laudato si o mi Signore
Laudato si o mi Signore
Laudato si o mi Signore
Laudato si o mi Signore.

Om de zon, de maan, de sterren.
Om 't heelal en al de schepselen
Om de vissen en de bomen
en om 't vuur, de waterstromen.

Om dit land, om moeder aarde,
die een pracht van bloemen baarde
die ons voedt met zaad en vruchten.
Om de bergen en de luchten.

Om de vreugde in het leven
dat wij U eer mogen geven
en om dat ons alle dingen
u ter ere steeds doen zingen.

Openingsgebed

God, onze Heer, in het geringste en het kleinste wilt U dicht bij ons aanwezig zijn.

De gave van uw Zoon Jezus, zijn Lichaam en Bloed blijft ons voeden en richting geven.

Wij danken U en bidden: dat wij uw Woord gedenken en vlees en bloed laten worden in ons, dat uw heilig Teken steeds met ons meetrekt: het Lichaam van Jezus Christus, uw Zoon, die met U en de Heilige Geest leeft in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het Boek Deuteronomium (Dt.8,2-3.14b-16a)

In die dagen sprak Mozes tot het volk : "Blijf denken aan heel die tocht van veertig jaar, die de Heer uw God u in de woestijn heeft laten maken. Hij heeft u toen vernederd en op de proef gesteld om uw gezindheid te leren kennen; hij wilde zien of ge zijn geboden zou onderhouden of niet. Hij heeft u vernederd en u honger laten lijden, maar u ook het manna te eten gegeven, dat gij noch uw vaders ooit hadden gezien. Hij wilde u daardoor laten beseffen dat de mens niet leeft van voedsel alleen, maar van alles wat uit de mond van de Heer komt. Denk aan de Heer uw God, die u uit Egypte, dat land van slavernij, heeft geleid; de Heer die u door die grote en verschrikkelijke woestijn heeft geleid, vol giftige slagen en schorpioenen, door dat dorstige land zonder water; die uit de keiharde rots water voor u liet ontspringen; die u in de woestijn het manna te eten gaf, dat uw vaders nooit hadden gezien.

psalm: Ps. 147, 12-13, 14-15, 19-20

Refrein: Loof de Heer, Jeruzalem. Alleluia

Loof dus de Heer, Jeruzalem,
Sion, verheerlijk uw God:

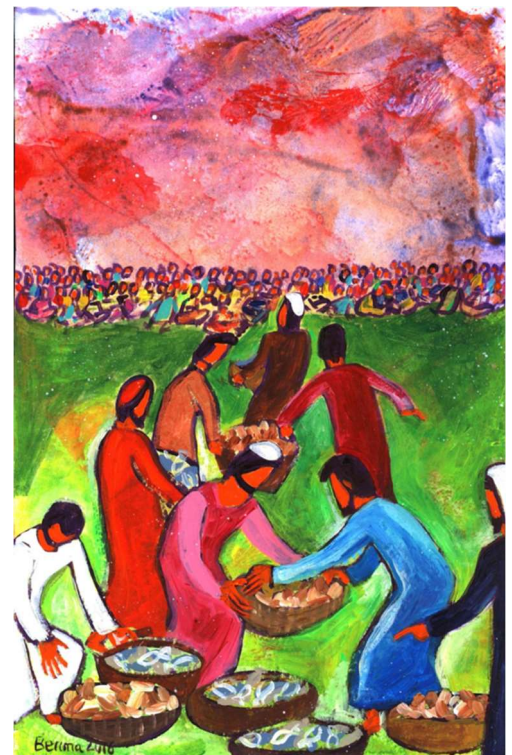
Want Hij heeft uw poorten stevig vergrendeld,
uw zonen gezegend binnen uw muur.

Hij laat u in vrede uw akkers bebouwen
en voedt u met tarwebloem.

Hij zendt zijn bevel uit over de aarde
en haastig rept zich zijn woord.

Hij is het die Jakob zijn woord heeft gezonden,
zijn wet en geboden voor Israël.

Nooit was er een volk dat Hij zo heeft behandeld,
geen ander maakt Hij zijn wegen bekend.

Tweede Lezing: Uit de eerste Korintiërsbrief (1 Kor. 10, 16-17)

Broeders en zusters,
geeft niet de beker der zegening die wij zegenen,
gemeenschap met het bloed van Christus ?
Geeft niet het brood dat wij breken,
gemeenschap met het lichaam van Christus ?
Omdat het brood één is, vormen wij allen tezamen één lichaam,
want allen hebben wij deel aan het ene brood.

Lied: Het brood in de aarde gevonden (ZJ 547)

<https://www.youtube.com/watch?v=zNnGyJB0L5U>

Het brood in de aarde gevonden,
het brood door handen gemaakt,
het brood van tranen en zorgen,
dat brood dat naar mensen smaakt.

Het brood van oorlog en vrede,
het dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

Gij deelt het met ons,
zo deelt Gij U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

Felix De Boeck, *De zelfgave*

Evangelie: Uit het Johannesevangelie (Joh. 6, 51.53-58)

In die tijd zei Jezus tot de menigte der Joden: 'Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat ik zal geven, is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld.'

De Joden geraakten daarover met elkaar aan het twisten en zeiden: 'Hoe kan hij ons zijn vlees te eten geven?' Jezus sprak daarop tot hen: 'Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in mij en ik in hem. Zoals ik door de Vader die leeft, gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die mij eet, leven door mij. Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals bij de vaderen, die gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.'

Overweging(en)

Broeders en zusters,
een aantal jaren geleden had mijn broer op school 'stille aanbidding' gehad. Iets wat volgens mij, op liturgisch en catechetisch gebied een brug te ver is, maar dat is een andere discussie. Toen hij thuiskwam vroeg ik wat hij had moeten doen. "We moesten kijken naar een **geconcentreerde** hostie". Ze moesten inderdaad geconcentreerd kijken, maar wel naar een **geconsacreerde** hostie. Alhoewel het een verspreking was, was zijn opmerking nog zo slecht niet. Als je concentratie bekijkt als een gebied waar er meer van iets is dan ergens anders, dan is een hostie een concentratie van Jezus. Je kunt dat natuurlijk niet meten, zoals ozon, je kunt dat enkel geloven. Maar het voordeel van het zo te bekijken, is dat je ook niet vlug in extremen gaat vervallen, zoals dat je niet in het 'lichaam van Christus mag bijten', of dat het anders gaat bloeden.

Als we geloven dat in en rond het tabernakel een grotere concentratie van Jezus is, gaan we ons automatisch iets eerbiediger gaan gedragen. Het is daarom dat we na de communie de overgebleven hosties (die we op zondag naar de zieken brengen) niet laten staan totdat de viering gedaan is, maar eerst naar het tabernakel brengen. Het is daarom dat wie de communie ronddraagt zich ongemakkelijk voelt om veel te praten wanneer ze 'met Jezus op stap zijn'.

Als ik die herinnering ophaal aan de geconcentreerde hostie, denk ik altijd aan de spaghettisaus die we thuis maken. Een essentieel onderdeel zijn altijd de potjes 'tomate concentrée'. U kent de rode smurrie wel, in die potjes zit het essentiële van de tomaat: als je dat in je saus doet krijgt het vanzelf een mooie rode kleur en de saus dikt erdoor. Toch doen wij er ook altijd nog verse tomaten in, voor de smaak. Misschien doet het 'lichaam van Jezus' wel met ons hetzelfde. Wanneer we ter communie gaan dan geeft het 'lichaam van Christus' ons christen zijn wat kleur en smaak, wat pit zou ik zeggen. Maar dat is niet voldoende, we moeten ons ook inspannen om de hele Jezus te leren kennen. Niet enkel in zijn aanwezigheid in de geconsacreerde hostie, maar ook zijn Geest die aanwezig komt in ons gezamenlijk gebed, maar ook zijn aanwezigheid in de Schriften die we ook elke zondag lezen. Pas als we alle puzzelstukken samen leggen kunnen we Jezus echt leren kennen en Hem ten volle 'smaken'.

Dennis Jacques

Lied: Panis Angelicus

Het Panis Angelicus is een gezang, dat door de heilige Thomas van Aquino(1225-1274) is geschreven als de voorlaatste strofe van de hymne Sacris Solemniis, bedoeld voor de viering van Sacramentsdag.

Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis coelicus figuris terminum:
O res mirabilis! Manducat Dominum
Pauper, servus et humilis.
Te trina Deitas unaque poscimus:
Sic nos tu visita, sicut te colimus;
Per tuas semitas
duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas. Amen.

*Brood van de engelen
wordt het brood van mensen;
Het brood van de hemel maakt
een einde aan de schaduwen;
O, groot wonder!
Dienaren, arm en nederig
nuttigen hun Heer.
U, God, drievuldig en één
zie, wij bidden U: Kom ons zo
bezoeken zoals wij U vereren,
leid ons langs Uw weg
waarheen wij willen gaan
naar het licht dat Uw woning is.
Amen.*

Artikel: Waarom viert de Kerk Sacramentsdag?

<https://www.kerknet.be/icl/artikel/hij-van-minne-gestorven-opdat-wij-zouden-leven>

Het hart van elke eucharistieviering

Op donderdag na het feest van de Drie-eenheid viert de Kerk Sacramentsdag, ofwel het hoogfeest van het 'Heilig Sacrament van het lichaam en bloed van Christus'. Het is een bijzonder feest, dat niet toevallig op een donderdag gevierd wordt: de link met het laatste Avondmaal op Witte Donderdag is duidelijk, net zoals dat het geval is met dat andere hoogfeest, het Heilig Hart van Jezus: dat valt op een vrijdag omwille van de link met Goede Vrijdag.

Sacramentsdag is helemaal georiënteerd op de aanwezigheid van de verrezen Heer, de levende Christus, in de eucharistische gedaanten van brood en wijn. Het feest van Sacramentsdag brengt ons naar het hart van wat we vieren in de eucharistie: de onvoorstelbare liefde van God, die zich in Jezus met ons verbindt. In Jezus deelt Hij het menszijn, in de mens Jezus neemt Hij ons op in zijn goddelijk leven.

Sacramentsdag is helemaal georiënteerd op de aanwezigheid van de verrezen Heer, de levende Christus, in de eucharistische gedaanten van brood en wijn. Het feest van Sacramentsdag brengt ons naar het hart van wat we vieren in de eucharistie: de onvoorstelbare liefde van God, die zich in Jezus met ons verbindt. In Jezus deelt Hij het menszijn, in de mens Jezus neemt Hij ons op in zijn goddelijk leven.

De persoonlijke beleving van het sacrament

Zowat alle grote geestelijke en mystieke schrijvers hebben over de eucharistie - het 'sacrament van de Godsontmoeting' - en de communie geschreven als de hoogste en tegelijk meest intieme uitdrukking van de vereniging in liefde tussen God en mens. Doel en vrucht van de communie is een 'wederzijds inwonen'. Dat Christus zichzelf zo geeft is een wonder van liefde - minne - dat ons bevatingsvermogen en onze maat van liefhebben ver overstijgt. Jan van Ruusbroec (1293 - 1381) dichtte:

**Hij is van minne gestorven
opdat wij zouden leven.
En Hij leeft in ons
opdat wij eeuwig in Hem blijven leven.
Kijk, dat zijn twee bliken van minne
die zo groot zijn,
dat niemand ze te gronde kan verstaan.**

sacramentsdag in de liturgische jaren

De lezingen van het A-, B- en C-jaar laten telkens een ander facet oplichten van dat liefdesmysterie, dat zichtbaar wordt in de tekenen van brood en wijn. We schetsen ze even in hun samenhang.

1. Het A-jaar legt de klemtoon op de intieme verbondenheid met Jezus als degene die werkelijk *leven* geeft, en dat leven is Hijzélf. Jezus geeft niet zomaar, Hij geeft zichzelf. Hijzélf is de gave, het levende brood, Geveer en gave zijn één: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Als men van dát brood eet, zal men leven in eeuwigheid." (Joh 6).
2. Het B-jaar stelt de instelling van de eucharistie en van het nieuwe verbond centraal. Jezus geeft zichzelf in brood en wijn: "Dit is mijn lichaam (...). Dit is mijn bloed van het Nieuwe Verbond" (Mc 14). Jezus is middelaar van een nieuw en definitief verbond tussen God en mens. Wie zijn vlees eet en zijn bloed drinkt, wordt er deelgenoot van.
3. De lezingen van het C-jaar laten ons verstaan dat waar men Jezus ontvangt in brood en wijn, *gemeenschap* gesticht wordt. Er heerst gastvrijheid en niemand komt iets tekort: 'Allen aten tot ze verzadigd waren...' (Lc 9).

Hoe vandaag Sacramentsdag vieren?

- **Op donderdag of op zondag?**

Omwille van de link met de viering van het laatste Avondmaal op Witte Donderdag, vieren we Sacramentsdag op een donderdag. In parochies waar op donderdag geen eucharistie kan gevierd worden, kan men het feest naar de eerstkomende zondag verplaatsen. Op sommige plaatsen wordt het feest én op donderdag, én op de (eerstvolgende) zondag gevierd – vaak omdat er op zondag een sacramentsprocessie uitgaat.

- **Eucharistische aanbidding**

Wanneer men Sacramentsdag op donderdag viert maar er geen mogelijkheid is om eucharistie te vieren, kan men een moment van *eucharistische aanbidding* voorzien. Al dan niet in combinatie met het getijdengebed. Men kan de kerk eventueel gedurende een langere tijdspanne openhouden voor de eucharistische aanbidding, bijvoorbeeld in de namiddag. Aansluitend volgt dan het Lof. Men kan de aanbidding ook aansluitend op de vespers organiseren.

- **Sacramentsprocessie**

In een aantal steden en dorpen gaat de *sacramentsprocessie* uit. Deze is in zekere zin een verlengstuk van de eucharistieviering: in de viering consacreert men een afzonderlijke hostie, en plaatst men deze na de uitreiking van de communie in een *monstrans*. De processie vertrekt onmiddellijk na de communie en de stille dankzegging. De zegen valt hier dus niet aan het einde van de eucharistieviering, maar wanneer de processie terugkeert naar de kerk (De zegen wordt ook gegeven met het Sacrament). Daarmee wordt meteen duidelijk dat de zegen het plechtige slot vormt *van de hele viering*, en niet alleen van de processie. De processie is met andere woorden geen losstaand ritueel. In verschillende landen, waaronder (delen van) Duitsland, Oostenrijk, Italië, Vaticaanstad, Zwitserland, Spanje, Polen, Portugal en Brazilië is Sacramentsdag een officiële feestdag. Maar ook zonder verlof kunnen we deze feestdag samen met velen in gebed en samenhang vieren!

Sacramentsprocessie © Sammy De Rycke (UrbexS)

Woorden van geloof

Ik geloof dat het leven mij geschonken werd
door God, onze Vader, Bron van liefde.

Ik geloof dat ik geroepen ben
om mee te werken aan een toekomst
die voor elke mens menswaardig is.

Ik geloof in die uitzonderlijke Mens
die niet geleefd heeft voor Zichzelf.
Ik geloof in die Mens die wij kennen
als Zoon van mensen en Zoon van God,
die een ereplaats gaf aan mensen die over het hoofd werden gezien.

Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn en wij elkaar levenskansen geven.

Ik geloof dat zijn Geest ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien en zo mensen te worden met en voor elkaar.

Ik geloof dat ons leven niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat wij eens zullen leven bij de bron van liefde
die ons dit leven schonk. Amen.

Voorbeden

Dat we brood mogen zijn voor elkaar.
Dat we ons brood breken wereldwijd,
met allen die hongerden.
Dat we brekend en delend er zijn
voor de anderen.
Moge daardoor iets tastbaar worden
van Jezus' dienstbaarheid in ons.
Laat ons bidden.

Dat we bekens van liefde zijn voor elkaar.
Dat wij groeien in het samenspel

van geven en nemen,
van spreken en luisteren, van zien en handelen.
Moge daardoor iets tastbaar worden van Jezus' liefde in ons.
Laat ons bidden.

Dat we licht van Gods licht zijn voor elkaar.
Dat wij nacht en duister verdrijven, hoop en uitzicht brengen.
Dat christenen een uitstraling zijn voor armen en ontheemden.
Moge daardoor iets tastbaar worden van Jezus' licht in ons.
Laat ons bidden.

(Nostalgie-) Lied: Laat Heer dit brood en deze wijn

<https://www.youtube.com/watch?v=I--sWDLTdiY>

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
teken van ons voedsel zijn.
In het leven, in de mens, in de toekomst, in uw wens
aan een wereld mee te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.

Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
hand en hart van mensen zijn.
Kleine gave, kleine daad, om uw vrede waar 't om gaat,
om een wereld op te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.

Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
vruchten van ons leven zijn.
Fijne vreugde, klein verdriet, groot verlangen, hoopvol lied,
om een wereld op te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.
Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Gebed over de gaven

God, we bieden U deze gaven aan van ons menselijk bestaan:
brood, gemaakt uit het graan van de aarde en
wijn, geperst uit het sap van zongerijpte druiven.
Wil ze uit ons handen aanvaarden
en maak ze tot teken van uw liefdevolle aanwezigheid in Jezus Christus,
uw Zoon, ons Heer en broeder tot in eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed Die naar menselijke gewoonte ...

<https://www.youtube.com/watch?v=zEmdT5MsEwQ>

Die naar mens'lijke gewoonte met een eigen naam genoemd werd,
toen hij in een ver verleden, werd geboren ver van hier,
die genoemd werd: Jesjoe, Jezus, zoon van Jozef, zoon van David,
zoon van Jesse, zoon van Juda, zoon van Jacob, zoon van Abram,
zoon van Adam, zoon van mensen, die ook zoon God genoemd wordt,
heiland, visioen, van vrede, licht der wereld, weg ten leven,
levend brood en ware wijnstok, die geliefd en onbegrepen
werd bewaard in taal en teken als een eeuwenoud geheim,
als een wachtwoord doorgegeven als 'n vreemd vertrouwd verhaal,
die een naam in mijn geheugen, die de stem van mijn geweten,
die mijn waarheid is geworden: hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is, als een levende geliefde,
die gekozen heeft te leven, voor de armsten van de armen,
helper, reisgenoot en broeder van de allerminste mensen,
die ten dage dat hij rondging door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde, hen verzoende met elkaar,
die niet steil en ongenaakbaar, niet hooghartig als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde, die zijn leven voor zijn vrienden
prijs gaf, door een vriend verraden, die getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden, die van God en mens verlaten,
is gestorven als een slaaf.

- INSTELLINGSVERHAAL -

Die gestrooid is in de akker als het kleinste van de zaden
die daar wacht een lange winter in de stilte van de dood;
die als graan geoogst zal worden, die als brood gedeeld wil worden om in
mensen mens te worden, die verborgen in zijn God,
onze vrede is geworden, onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet vanuit zijn verte, die ons aankijkt van dichtbij,
als een kind, een vriend, een ander, hem gedenk ik hier en noem ik
en beveel hem bij je aan als een levende geliefde,
als een mens die naast je is.

Onze Vader

-> Onze Vader, heel mooie uitvoering met **Andrea Bocelli**

Begeleid door het tabernakelorgel met 11.623 orgelpijpen.
Het orgel dateert van 1867.
Het koor is een van de oudste ter wereld en telt 360 leden.

<https://gloria.tv/language/zyxX19VVBLuLJg7TUd3u8oRc6/video/RfWvLzSdAuRSK9afsMhN94U85>

-> zo zingt **Christoff** het:

<https://www.youtube.com/watch?v=jP8R1ukPNv8>

-> versie van Huub Oosterhuis: **Onze Vader verborgen**

<https://www.youtube.com/watch?v=NsdRnPkocpQ>

Onze vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede,
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood gerechtigheid is,
en genade –

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst kome wat komt.

Vredeswens

Lieve mens,
Ga en zie de weg, wees heel vrij.
Ga en geloof de mens, heb veel eerbied
Ga en hoor het woord, koester veel hoop
Ga en groet allen, ontvang veel dankbaarheid
Ga en bemin volop, breng veel vrede

Lam Gods

Communie

Slotgebed

Allerhoogste God, die ons welzijn en geluk wil,
die met uw volk begaan is, ons voedt met wie U zelf bent:
blijf ons bezielen met uw geest kracht, blijf ons sterken
opdat wij uw Aanwezigheid uitdragen,
uw werk blijven gedenken in ons handelen en spreken,
zo bidden wij U door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Dessertje:

Brood,
een boterkoek, een croissant, een sneetje roggebrood,
zo gewoon, vertrouwd en vanzelfsprekend,
het zou pas opvallen als het er ineens niet meer was.

Het graan in de aarde, gemalen en gekneed, gerezen en gebakken
en vervolgens aan ze vele keukentafels
door zorgzame handen uitgedeeld.

Brood, daar zit levenskracht in
of het nu door heilige handen wordt gebroken
of aan de keukentafel wordt gedeeld,
pas daar waar mensen hun leven werkelijk delen met elkaar
gaat het brood smaken naar meer.

naar Chantal Sluijsmans

Vader

Een jonge vader wees zijn kinderen naar de wolken.
De twee kleine jongetjes keken verwonderd over het rimpelende water naar de zachte avondhemel. Hun vader wees met brede gebaren. Ik zat stil toe te zien.
Later zullen zij zich herinneren dat ze met hun vader naar de hemel keken, dat ze met hem mee mochten door heide en venen.
Wat hij gezegd heeft, zullen ze vergeten zijn, nooit wie hij voor hen geweest is.
Ooit zullen zij van hun kinderen kunnen houden, dacht ik, en misschien zelf weer aan dit water staan en naar de hemel wijzen, omdat zij een vader hadden als deze man.
Zo eenvoudig is het.
Je kunt maar geven wat je gekregen hebt.
En hoe eerder je het kreeg, hoe meer je kunt geven. (Phil Bosmans)

Boodschap van een vader aan zijn kind

Ik heb je leven gegeven, maar ik kan het niet voor je leven.
Ik kan je dingen leren, maar ik kan je niet dwingen om te leren.
Ik kan je de weg wijzen, maar ik kan er niet altijd zijn om je te leiden.
Ik kan je vrijheid geven, maar kan geen verantwoording voor je afleggen.
Ik kan je meenemen naar de kerk, maar ik kan je het geloof niet geven.
Ik kan je het verschil leren tussen goed en kwaad, maar ik kan niet altijd voor je beslissen.
Ik kan mooie kleren voor je kopen, maar ik kan je niet mooi maken van binnen.
Ik kan je advies geven, maar ik kan het niet voor je ter harte nemen.
Ik kan je liefde geven, maar ik kan ze niet aan je opdringen.
Ik kan je leren hoe je een vriend kunt zijn, maar ik kan geen vriend van je maken.
Ik kan je leren hoe je moet delen, maar ik kan er niet voor zorgen dat je niet egoïstisch bent.
Ik kan je leren respect te hebben, maar ik kan je niet dwingen eerbied te tonen.
Ik kan je advies geven over de keuze van je vrienden, maar ik kan je vrienden niet voor je kiezen.
Ik kan je vertellen over de belangrijke dingen des levens, maar ik kan je reputatie niet opbouwen.
Ik kan je vertellen wat de gevolgen zijn van veel alcohol drinken, maar ik kan geen nee zeggen voor je.
Ik kan je waarschuwen tegen drugs, maar ik kan niet voorkomen dat je gebruikt.
Ik kan je vertellen over verheven doelen, maar ik kan ze niet voor je verwezenlijken.
Ik kan je leren wat vriendelijkheid is, maar ik kan je niet dwingen hartelijk en beleefd te zijn.
Ik kan je waarschuwen tegen zonde, maar ik kan je niet ethisch maken.
Ik kan van je houden als mijn zoon, als mijn dochter, maar ik kan je geen plaats geven in Gods gezin.
Ik kan voor je bidden, maar ik kan je niet dwingen om met God te leven.
Ik kan je over Jezus leren, maar ik kan Hem niet tot jouw verlosser maken.
Ik kan je gehoorzaamheid bijbrengen, maar ik kan Jezus niet tot jouw Heer maken.
Ik kan je zeggen hoe je moet leven, maar ik kan je geen eeuwig leven geven.
Weet je, meer dan mijn best kan ik niet doen.
Nu ben jij aan zet.

Lied: Veilig achterop bij vader op de fiets - Paul van Vliet

https://www.youtube.com/watch?v=eRfFy_JIyKE

Ik heb soms van die akelige dagen
Dat alles me te groot wordt en te veel
En wat ik aangehaald heb, kan ik slecht verdragen
En alles wat ik nog moet doen, dat grijpt me naar de keel
Ik word al zenuwachtig wakker
Dat wordt alleen maar erger door dat driftige gejakker
En een koffer vol verantwoordelijkheid waaraan ik me vertil
En honderdduizend dingen die ik eigenlijk niet wil
En ik moet nog zo veel doen, ik moet nog zo veel doen
Kan ik nou vandaag niet weer eens even net als toen

Veilig achterop bij vader op de fiets
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop, ik ben niet alleen
Vader weet de weg, vader weet waarheen
Ik weet nog hoe het rook, ik weet nog hoe het was
Met m'n armen om 'm heen, m'n wang tegen z'n jas
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop bij vader op de fiets

En ik heb zo vaak een onbestemd verlangen
Een zeurderig gevoel van droevigheid
En dat verlangen dat kan dagen blijven hangen
En waar ik ga of lig of sta, ik raak het niet meer kwijt
Niks is leuk en niks is boeiend
Alles is vervelend en mateloos vermoeiend
Een lusteloze, levenloze, wezenloze heer
Die treurig zit te kijken naar de wereld en het weer
En ik moet nog zoveel doen, ik moet nog zoveel doen
Kan ik nou vandaag niet weer eens even net als toen

Veilig achterop bij vader op de fiets
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop, ik ben niet alleen
Vader weet de weg, vader weet waarheen
Ik weet nog hoe het rook, ik weet nog hoe het was
Met m'n armen om 'm heen, m'n wang tegen z'n jas
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop bij vader op de fiets

